

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.497 van 7 juli 2011
in de zaak A. 197.199/VII-37.854.**

In zake : de GEMEENTE BALEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkommende partij :
Mike EYKMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 mei 2010 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen van 23 december 2009, houdende weigering aan Mike Eykmans van de milieuvergunning voor de tussentijdse opslag van uitgegraven bodem op percelen gelegen aan de Langvennen 92 te Balen, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan Mike Eykmans de gevraagde vergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 23 september 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juni 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anneleen Wynants, die loco advocaat Noël Devos verschijnt voor de verzoekende partij, bestuurssecretaris Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 5 oktober 2009 dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren, op percelen gelegen aan de Langvennen 92 te Balen, van een inrichting omvattende : een tussentijdse opslagplaats van uitgegraven bodem met een capaciteit van 250 m³, het stallen van 7 voertuigen en/of aanhangwagens, de opslag van 300 liter gassen, de opslag van 12.500 liter mazout, de opslag van 400 liter motorolie en hydraulische olie, 1 verdeelslang en een tussentijdse opslagplaats van uitgegraven bodem met een capaciteit van 9.312,5 m³. Tevens wordt de afwijking gevraagd van een aantal voorwaarden van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II).

3.2. Bij besluit van 23 december 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen de gevraagde milieuvergunning. Het decisief weigeringsmotief luidt als volgt :

"de aanvraag is niet in overeenstemming met de van kracht zijnde planvoorschriften omdat de gebieden bestemd voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen mede bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard. Huidige aanvraag is geen kleine opslagplaats, en overschrijdt de draagkracht van deze definitie, waardoor de activiteit eerder thuishoort in industriegebied".

3.3. Tegen voormeld besluit stelt de aanvrager van de vergunning beroep in bij de deputatie van de provincie Antwerpen. In het beroepschrift wordt uitvoerig ingegaan op de motieven van de beroepen beslissing.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen uitgebracht :

- de afdeling Milieuvergunningen stelt voor om het beroep gegrond te verklaren, de milieuvergunning te verlenen mits een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd, en - behoudens één - alle

- gevraagde afwijkingen op de milieuvoorwaarden van Vlarem II toe te staan;
- de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij adviseert deels gunstig en deels ongunstig; het ongunstig gedeelte heeft betrekking op de te grote opslagcapaciteit voor uitgegraven bodem die voldoet aan het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering (Vlarebo);
 - de dienst Natuurlijke Rijkdommen verleent een gunstig advies;
 - de Vlaamse Milieumaatschappij geeft een voorwaardelijk gunstig advies;
 - de Provinciale Milieuvergunningscommissie brengt een gunstig advies uit, mits bepaalde voorwaarden worden opgelegd.

3.5. Op 12 mei 2010 neemt de deputatie van de provincie Antwerpen het thans bestreden besluit. Het beroep wordt gegrond verklaard, de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen wordt opgeheven en aan de tussenkomende partij wordt de gevraagde milieuvergunning verleend, weze het niet onder alle gevraagde afwijkende milieuvoorwaarden.

Met betrekking tot de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, is de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's van het gewestplan Herentals - Mol (KB van 28 juli 1978);

Overwegende dat voor de evaluatie van de elementen aangebracht door de aanvrager/beroeper, kan verwezen worden naar het advies van de PMVC en AMV;

Overwegende dat de adviezen in aanmerking worden genomen, in het bijzonder het advies van de PMVC, waarbij de OVAM en AMV hun oorspronkelijk advies bijstelden; dat AMV in haar advies terecht stelt, in tegenstelling tot de PMVC, dat de gevraagde afwijking van artikel 5.2.1.5, §2 van VLAREM II (omheining) zonder voorwerp is; dat uit het dossier immers blijkt dat de drie zijden rond het perceel reeds voorzien zijn van een 2 m hoge afsluiting en dat de toegangsweg zal worden afgesloten door een poort;

Overwegende voor de toetsing van de aanvraag aan het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006, wordt verwezen naar het advies van AOW; dat hieruit voldoende blijkt dat de gevraagde activiteiten, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde voorwaarden, geen nadelige gevolgen hebben

voor het watersysteem; dat derhalve de aanvraag voldoet aan de in artikel 5 opgesomde doelstellingen van het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Overwegende dat voor de opslag en verdeling van brandstoffen en oliën moet voldaan worden aan de toepasselijke VLAREM-reglementering ter bescherming van de grondwaterkwaliteit;

Overwegende dat in de milieuvergunning niet werd gevraagd om slechts aan één zijde een groenscherm van 3 m te voorzien; bijgevolg kan procedureel niet worden toegestaan dat het groenscherm wordt beperkt zoals opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning in beroep, zijnde enkel 3 m aan de linkerperceelsgrens;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

De in de aangehaalde motieven bedoelde evaluatie van de afdeling Milieuvergunningen luidt als volgt :

"* Evaluatie van de aanspraken en bezwaren van de beroepindiener(s):

Een eerste argument van beroepers heeft betrekking op de planologische en stedenbouwkundige verenigbaarheid waarbij gesteld wordt dat de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang gebracht wordt. De inrichting is gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo's. Er wordt door de exploitant aangehaald dat er in deze gebieden een verbod geldt voor het vestigen van industriële ondernemingen. De onderneming kan volgens de exploitant niet als industriële onderneming gezien worden, daar er slechts bodem tijdelijk opgeslagen wordt. Op het bedrijf is slechts maximaal 250 m³ grond aanwezig waarvan de samenstelling onbekend is. De overige 9.312,5 m³ voldoet aan de normen van vrij gebruik. De exploitant haalt aan dat deze uitgegraven bodem niet als gevaarlijke afvalstof ingedeeld is. Op het terrein gebeuren geen bewerkings-, verwerkings-, brekings- of saneringsactiviteiten.

Volgens het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen gelden volgende voorschriften voor de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen: 'Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard'.

De Vlarem wetgeving voorziet geen verbodsbepaling qua inplanting voor deze aangevraagde activiteit ten aanzien van kmo gebieden. Voor de planologische verenigbaarheid en beoordeling van overschrijding van de draagkracht van dit gebied binnen het gewestplan of BPA door inplanting van het bedrijf wordt verwezen naar het advies van het Agentschap RO Vlaanderen".

In het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, staat ten aanzien van de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting het volgende te lezen :

- "- De PMVC stelt vast dat zij nog geen beschikking heeft over het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.
- De inrichting is volgens het gewestplan Herentals - Mol (KB van 28 juli 1978) gelegen in gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's.
- Het advies van AMV vermeldt dat: volgens het KB van 28 december 1972 betreffende de gewestplannen gelden volgende voorschriften voor de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen: 'Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard'. De VLAREM-wetgeving voorziet geen verbodsbepaling qua inplanting voor deze aangevraagde activiteit ten aanzien van KMO-gebieden.
- De PMVC is van oordeel dat de inrichting principieel stedenbouwkundig verenigbaar is".

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.9, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), van artikel 8.2.3 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : inrichtingsbesluit), van het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, van de artikelen 21, § 2, en 25, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van niet nader gespecificeerde "beginselen van behoorlijk bestuur".

In haar verzoekschrift zet de verzoekende partij het volgende uiteen :

"De geplande inrichting is gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Deze gebieden zijn overeenkomstig art. 8.2.3. van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972 mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard.

De opslag van 7.650,00 m³ grond kan geenszins beschouwd worden als een kleine opslagplaats, zodat de milieuvergunning alleszins in strijd is met de planologische bestemming.

In de bestreden beslissing wordt dan ook ten onrechte gesteld dat de inrichting verenigbaar zou zijn met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

Overeenkomstig art. 4.7.9 §2 V.C.R.O. wordt er in het beslissingsproces over de milieuvergunningsaanvraag ingegaan op milieugebonden bezwaren en de bezwaren aangaande de planologische verenigbaarheid.

Ook krachtens de Vlarem-regels moeten de vereisten van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening door de milieuvergunningverlenende overheid geëvalueerd worden. In dit verband kan verwezen worden naar art. 21 §2 en 25, 2° Vlarem I.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom men van oordeel is dat het bedrijf wel op zijn plaats zou zijn in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen en op welke manier dit verenigbaar is met het voormelde inrichtingsbesluit. Verzoekster had de milieuvergunning nochtans geweigerd gelet op deze planologische onverenigbaarheid met de motivering dat een dergelijke inrichting thuishoort in industriegebied.

De overheid die uitspraak doet over een aanvraag van een milieuvergunning, moet zelf de planologische situatie beoordelen vanuit haar specifieke opdracht om de betreffende hinder voor de mens en het leefmilieu tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele manier gemotiveerd waarom de inrichting in de gegeven omstandigheden in overeenstemming zou zijn met de planologische bestemming, nu deze motivering zich beperkt tot de volgende alinea: 'Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften'.

Dit is een stijlclausule die geenszins duidelijk maakt dat deze kwestie onderzocht is en die verduidelijkt waarom men van oordeel is dat de aanvraag verenigbaar zou zijn met deze voorschriften. Evenmin maakt de verwijzing naar de adviezen van de provinciale milieuvergunningscommissie en van de afdeling milieuvergunningen een afdoende motivering uit, nu ook uit deze adviezen niet blijkt waarom de aanvraag voldoet aan de planologische bestemmingsvoorschriften.

De provinciale milieuvergunningscommissie verwijst naar het advies van de afdeling milieuvergunningen en stelt verder zonder meer dat de aanvraag principieel stedenbouwkundig verenigbaar zou zijn.

Nochtans dient het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie overeenkomstig art. 25, 2° VLAREM I een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting met de omgeving en de goede plaatselijke ruimtelijke ordening te bevatten.

De afdeling milieuvergunningen stelt dat voor de beoordeling van de planologische verenigbaarheid en de beoordeling van de overschrijding van de draagkracht van het gebied verwezen wordt naar het advies van het Agentschap RO-Vlaanderen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het Agentschap RO-Vlaanderen geen advies verleend heeft evenmin heeft de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar ter zake advies verleend.

Er is dus geen enkele motivering over de planologische verenigbaarheid terug te vinden in de bestreden beslissing, hetgeen een inbreuk uitmaakt op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur".

5. De verwerende partij antwoordt dat uit de tijdens de beroepsprocedure uitgebrachte adviezen wel degelijk blijkt dat het om een kleine opslagplaats gaat, dat geen bepaling van de VCRO wordt aangeduid dewelke een verbod zou inhouden voor de opslag van bodem in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, dat de Vlarem-reglementering evenmin in een verbod voorziet voor de inplanting van dergelijke activiteit ten aanzien van KMO-gebieden, dat de uitgegraven bodem die wordt opgeslagen niet als gevaarlijke afvalstof is ingedeeld en dat op het terrein geen bewerkings-, verwerkings-, brekings- of saneringsactiviteiten plaatsvinden, dat het activiteiten betreft die ingedeeld zijn in klasse 3, dat dergelijke activiteiten niet geweigerd kunnen worden maar ervan akte dient genomen te worden indien voldaan wordt aan de voorwaarden van Vlarem II en dat uit de uitgebrachte adviezen blijkt dat de hinder aanvaardbaar is mits de opgelegde algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden worden nageleefd. Voorts merkt de verwerende partij op dat in de eerste aanleg genomen beslissing niet wordt gemotiveerd waarom de betrokken klasse 3-inrichting niet als een kleine opslagplaats kan worden beschouwd en waarom de ruimtelijke draagkracht van het gebied wordt overschreden. Ten slotte stelt zij rekening te hebben gehouden met de adviezen van de bevoegde overheidsorganen waarin wordt aangegeven dat de vergunde hoeveelheden aanvaardbaar zijn en de inrichting stedenbouwkundig verenigbaar is.

6. In de memorie van wederantwoord dupliceert de verzoekende partij dat de bewering als zou het een klasse 3-inrichting betreffen niet correct is, dat uit het dossier immers blijkt dat de volledige inrichting ingedeeld is in de tweede klasse en dat de klasse-indeling bovendien niet relevant is voor de stedenbouwkundige toetsing van de aanvraag. Met betrekking tot de motivering van de stedenbouwkundige verenigbaarheid beklemtoont zij dat de planologische verenigbaarheid niet werd onderzocht door de adviesverlenende instanties en dat de bestreden beslissing zelf evenmin motiveert waarom de betrokken inrichting, rekening houdend met de aard ervan, verenigbaar is met de geldende gewestplanbestemming.

7. De tussenkomende partij laat gelden dat overeenkomstig artikel 8.2.1.3 van het inrichtingsbesluit de gebieden voor KMO's mede bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalproducten van schadelijke aard, dat de bestreden beslissing met betrekking tot de planologische verenigbaarheid verwijst naar het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie waarin wordt overwogen dat gebieden voor ambachtelijke bedrijven en KMO's bestemd zijn voor kleine opslagplaatsen en dat de opslag van uitgegraven bodem niet wordt verboden in dergelijke gebieden, dat de bestreden beslissing niet is gemotiveerd door de verwijzing naar het advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, dat er hoogstens sprake is van een verwijzing naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen, dat de gegeven motieven niet feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zijn, dat het evident is dat de opslag van grond valt onder de opslag van goederen, dat de grootte van de oppervlakte geen beslissend criterium is om uit te maken of een opslagplaats vergunbaar is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, dat de vergunningverlenende overheid op dat vlak een ruime discretionaire bevoegdheid heeft die slechts marginaal kan worden getoetst door de Raad van State en dat, vermits de omvang van de opslagactiviteiten geen decisief criterium is, het bestreden besluit op dat punt geen uitvoerige motivering dient te bevatten. De verwerende partij werpt op dat het middel niet ontvankelijk is in de

mate de schending wordt ingeroepen van de artikelen 21, § 2, en 25, 2°, van Vlarem I. De verzoekende partij zou namelijk de planologische verenigbaarheid, waarop haar uiteenzetting van het middel is gebaseerd, verwarren met de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening die bedoeld wordt in voormelde bepalingen. Derhalve zou de verzoekende partij niet aangeven in welk opzicht voormelde bepalingen van Vlarem I geschonden zijn.

8. In haar laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat de VCRO noch de Vlarem-reglementering de vergunde activiteiten verbieden in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en dat de vaststelling dat geen bewerkingsactiviteiten en soortgelijke handelingen plaatsvinden van groot belang is. Volgens de verwerende partij wordt niet aangetoond dat de inrichting grootschalig is. Zij stelt voorts dat de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting "voldoende duidelijk" was, zodat zij ook zonder het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de bestreden beslissing kon nemen. Ten slotte beklemtoont zij andermaal dat de beroepen beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen zelf onvoldoende gemotiveerd was.

9. De tussenkomen partij herhaalt in haar laatste memorie de standpunten die zij in vroegere procedurestukken heeft geformuleerd.

Beoordeling

10. De vergunde inrichting is gelegen op percelen die volgens het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, bestemd zijn tot gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. Met betrekking tot dergelijke gebieden bepaalt artikel 8.2.1.3 van het inrichtingsbesluit dat ze "mede bestemd (zijn) voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard".

De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet bepalen dat elke

eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursorganen of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Uit de voormelde bepalingen volgt dat het bestreden besluit de motieven moet vermelden op grond waarvan de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de beoogde opslagplaats voor uitgegraven bodem - die op grond van artikel 9, § 4, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning te beschouwen is als een inrichting van klasse 2 - verenigbaar is met de bestemming van gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. In dat verband wordt niet aangenomen dat de planologische verenigbaarheid te dezen geen nadere motivering behoeft omdat ze "evident" zou zijn. Het volstaat te verwijzen naar de beslissing in eerste aanleg waarbij, op basis van een ongunstig stedenbouwkundig advies, de gevraagde vergunning precies om planologische redenen wordt geweigerd.

In de bestreden beslissing wordt overwogen "dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften". Uit de aangehaalde overweging blijkt niet op grond van welke eigen redenen de verwerende partij tot haar conclusie is gekomen.

In de mate dat "voor de evaluatie van de elementen aangebracht door de aanvrager/beroeper" de bestreden beslissing verwijst naar "het advies van de PMVC en AMV", en op basis van die overwegingen de verwerende partij moet worden geacht de stedenbouwkundige "beoordeling" van voormelde adviezen tot de hare te hebben gemaakt, wordt het volgende vastgesteld.

In het advies van de afdeling Milieuvergunningen wordt vooreerst het standpunt van de beroepsindiener omtrent de planologische en stedenbouwkundige verenigbaarheid van zijn inrichting weergegeven. Uit die loutere weergave blijkt geen beoordeling ten gronde. Vervolgens bevat het advies een letterlijke weergave van het betrokken bestemmingsvoorschrift van het inrichtingsbesluit. Het voorwerp van de aanvraag wordt aan dat voorschrift echter niet concreet getoetst. Ten slotte stelt de afdeling Milieuvergunningen nog het volgende : "De Vlarem wetgeving voorziet geen verbodsbepaling qua inplanting voor deze aangevraagde activiteit ten aanzien van kmo gebieden. Voor de planologische verenigbaarheid en beoordeling van overschrijding van de draagkracht van dit gebied binnen het gewestplan of BPA door inplanting van het bedrijf wordt verwezen naar het advies van het Agentschap RO Vlaanderen". Het staat buiten kijf dat de afdeling Milieuvergunningen hier slechts tot een milieuhygiënische toetsing is overgegaan. Er wordt immers gesteld dat Vlarem geen verbodsbepaling bevat, maar Vlarem is een milieuhygiënische en geen stedenbouwkundige reglementering. Zulks blijkt ook uit het feit dat de afdeling Milieuvergunningen voor de beoordeling van de planologische verenigbaarheid en de overschrijding van de draagkracht van het gebied verwijst naar het advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar geen advies heeft uitgebracht.

In het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie wordt opnieuw benadrukt dat de Vlarem-wetgeving geen verbodsbepaling voorziet voor de inplanting van de gevraagde activiteit ten aanzien van KMO-gebieden. De adviescommissie is daarom van oordeel dat "de inrichting principieel stedenbouwkundig verenigbaar is". Het enige inhoudelijke argument dat de Provinciale Milieuvergunningscommissie tot die principiële verenigbaarheid doet besluiten moet derhalve gezocht worden in het advies van de afdeling Milieuvergunningen. Zoals reeds werd vastgesteld bevat dit advies echter geen afdoende stedenbouwkundige toetsing van de vergunningsaanvraag.

Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing, ter zake de planologische verenigbaarheid van de inrichting, niet afdoende gemotiveerd is door de verwijzing naar de adviezen van de afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie.

Het middel is in de hierboven aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 12 mei 2010 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Balen van 23 december 2009, houdende weigering aan Mike Eykmans van de milieuvergunning voor de tussentijdse opslag van uitgegraven bodem op percelen gelegen aan de Langvennen 92 te Balen, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan Mike Eykmans de gevraagde vergunning wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin